

Mas el Solé

Fonollosa

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camps. Mas el Solé s/n (08259 Fonollosa)
Emplaçament Crt. BV3008, al km 12,5 cal agafar el trencall a la dreta que puja al Mas Solé

Coordenades:

Latitud: 41.76841
Longitud: 1.68968
UTM Est (X): 391089
UTM Nord (Y): 4624893

Classificació

Número de fitxa 08084-80
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Actualment la casa es troba en procés de restauració
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: SOLDE-94 SL (08242 Manresa)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 05/05/2005 - 02:00

Descripció

Conjunt arquitectònic format per les edificacions que conformen la masia del Solé de Camps. La masia es formada per una casa que s'aixeca sobre un petit promontori que dona accés als plans de Camps. Es tracta d'una casa de planta trapezoïdal coberta a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana. S'ha aixecat amb mur de mamposteria irregular, però amb les fileres de carreus bastant ben ordenades. Les cantonades s'han reforçat amb carreus de pedra rectangular i quadrangular de més gran tamany. Compta amb planta baixa, primer pis i golfes. La façana principal es troba orientada a migdia, quedant elevada arran del petit turó sobre el qual s'aixeca la casa. La façana principal s'obre amb una porta allindada que du la llegenda de: "Pere Soldevila, any 1916". L'acompanyen dos finestrons per banda quadrangulars reforçats amb pedres de més gran tamany. Al primer pis s'obren dos balcons i dues finestres, i al pis de les golfes destaca l'existència d'una eixida oberta amb una triple arcada. A la façana de llevant es on es conserven les restes del nucli original de la casa, que en principi, ocupa la banda nord de la casa. Al mig d'aquesta façana es detecta perfectament la línia de fins on arribava el nucli primitiu de la casa, amb les restes de la cantonada reforçada amb carreus rectangulars i quadrangulars. També s'aprecien les restes d'una antiga porta al nivell de la planta baixa fetes amb petites dovelles creant un arc de mig punt, que posteriorment fou tapiada, i a d'interior de la qual s'obrí una petita porta auxiliar allindada. Aquesta façana Est, s'obre amb un seguit de petites finestres quadrangulars al primer pis i golfes, que duen ampits més moderns. A la façana de ponent destaca l'existència d'una gran eixida a l'alçada del primer pis. La façana nord de la casa conserva trets del que degué ser la casa original amb fileres de carreus rectangulars ben disposats. Allà es detecten perfectament les línies successives del que foren les ampliacions de la casa vers ponent, i que divideixen aquesta façana en tres trams. Actualment s'obren dues portes auxiliars a la planta baixa, un seguit de finestres quadrangulars al primer pis, i dos petits finestrons al pis de les golfes. Al cantó nord s'atén una superfície protegida per un mur de pedra que crea un espai a modus de pati interior, i que al seu dia fou ocupat per instal·lacions destinades a treballs agrícoles, com foren corts per animals i tines. Actualment aquest espai es ocupat per una piscina central, conservant-se només els conjunts de tines arran del mur de llevant i del mur de ponent. El conjunt de tines de llevant s'engloba en una única construcció ovalada que conté dues grans tines protegides amb cairons interiors. El conjunt arran del mur de ponent és format per un seguit de tres tines individuals adossades. Tots dos grans conjunts han estat recentment restaurats, recuperant els sostres embigats i part del parament protector exterior. Completa l'edifici l'existència d'una gran pallissa a llevant de la casa, separada uns metres de la façana i precedida per un espai enrajolat que corresponia a l'era. Es tracta d'un cos rectangular cobert a dues aigües i obert amb una gran arcada de mig punt que s'orienta a migdia. Com a element destacable cal mencionar també l'existència d'una gran cisterna circular d'aigua que s'adossa a la cantonada N-E de la casa i que s'alça fins a tocar el terra del pis de les golfes. A l'interior de la casa destaca la presència de volta catalana cobrint la planta baixa. També destaca la presència d'un celler de gran magnitud que conserva encara quatre grans botes de roure i quatre bocois. També es conserven tres grans piques d'oli circulars de diferents mides.

Observacions:

Al voltant de la casa s'han anat disposant recentment alguns dels elements de pedra localitzats a la casa i que al seu dia foren destinats a feines agrícoles com és el cas de 3 corrons de batre, 2 rodes de molí, i 1 corró de molí d'oli. Segons informació oral facilitada pel sr. Pau Palà, la casa comptava amb un important molí d'oli, testimoni del qual, són actualment les restes del corró i les piques d'oli.

Història

El Solé és sens dubte una de les masies més antigues del nucli de Camps, propietària de bona part de l'extensió agrícola del Plans de Camps. Els seus orígens històrics es remunten amb seguretat als segles XIV-XV, període del qual es possible que conservi encara algunes rengleres a la façana nord. Malgrat tot, arquitectònicament ens trobem davant d'una masia aixecada al segle XVIII, moment en el qual degué patir

una transformació de gran magnitud. A la façana de llevant es detecta perfectament com aquesta masia del segle XVIII degué ser de planta rectangular i devia arribar fins a la meitat de l'actual edifici, deixant un espai entre la façana principal i la cinglera del turó sobre el qual s'aixeca. Testimonis d'aquest moment són les llindes de les dues finestres d'aquest tram de casa que duen les dates de 1732 i 1788?. La prosperitat de la casa degué fer que a principis del segle XX es plantejés una nova ampliació de la casa en direcció a migdia, sobreixecant la teulada i afegint un nou tram ocultant l'antiga façana principal i fent la nova arran de la cinglera. LA casa ha estat propietat de la família Soldevila que s'ha trasmés per herència fins a l'actual propietària.

Bibliografia

VILA I VILA J.M. (1987) Fonollosa . Història del Bages. Vol I. Pàgs. 275-282.

